

ד"ח מיוחד על התנועה שקיעקה צלב־קרס ליהודים

„אירגון אנטישמי“? היתמם לפני שבוע מפקד משטרת בואנוס־אייירס, במסיבת עתרי נאים, „אין דבר כזה כאן!“ העתונאים המשיכו לשאול: מה בקשר ליהודים ש־הותקפו, ואשר צלב־קרס קועקע על פניו? הם? מה עם סקוארה — האיץ זה אירגון פאשיסטי אנטישמי?

מפקד המשטרה השיב בניחותה. „זהו אירגון לאומי. יש הרבה אנשים בעלי רגש לאומי. הם אינם אנטישמים... הוצי אתו להורג של אדולף איימן בישראל הגביר את הרגשות הלאומיים אצל אותם אנשים. על כל פנים, סקוארה אינה אנטי־שמית!“

מה היא סקוארה? מדוע העתונאי גורג־ליפשיץ מבואנוס־אייירס, בכתבה מיוחדת להעולם הזה:

ראשי סקוארה מצהירים השכם והערב: „אין לנו כל קשר עם ההתפרצויות האנטי־יהודיות.“ הם עומדים בראש תנועה המגדיר רה את עצמה כ־„תנועה לאומית“ ואשר עד לפני תשע שנים פעלה כאגף צודי של האיחוד האזרחי הלאומי בארגנטינה. חבריה היו קשורים עם הברית הלאומית, שהוצאה מחוץ לחוק לאחר נפילת הנשיא חואן פירון ב־1955.

האירגון הלאומי הפאשיסטי אינו מסתיר את שנתאו ליהודים. הוא רק מכהיש שהיה לו חלק כלשהו בהתפרצויות האנטי־יהודיות האחרונות. „היהודים הם סרטן בגוף האומה הארגנטינית“, הצהירו לא פעם ראשי סקוארה, אלברטו אסקורה אוריבורו וחוזו באקסטר. „הראש סביב המקרים האחרונים מנוצל על־ידי היהודים, כדי לחזק את חזירתם לגוף המדינה. זהו מסך־עשן, שכל מטרתו להסתיר את העסקים ה־שחורים שלהם ואת פעילותם האנטי־לאומית.“

★ ★ ★ ברכה בינלאומית

חברי „סקוארה“ מברכים איש את רעהו בברכה הנאצית של היד המור־מת. בגרמניה נלחטה לתנועה זו גם הי קריאה „הייל היטלר!“ כאן מסבירים חברי סקוארה, כי הברכה היא ברכה רומית עתיקה, שהפכה עתה ברכה בינלאומית של הלאומנים.

פירושה, לדבריהם: הזרוע המושטת כלפי מעלה — השאיפה להתקדם ולעלות; כף־היד הפתוחה — גלוי־לב ונאמנות, והשאיפה להתקרב לאלוהים. אבל פירושים מתחסים לחוד — ומצי

חא נאצי בבואנוס־אייירס חברי תנועת סקוארה על הספה מונח פותחים את אסיפת התא שלהם בברכה הנאצית.

המחתרת הנאצית באר גנטינה

אות לחוד. עובדה היא, שחברי סקוארה המתכנסים לאסיפות או לפגישות מצומצמת, מות, אינם מסתפקים רק בהרמת־היד הי־היטלראית. המנהיג מרים את ידו ומברך: „הייל סקוארה!“ וחברי השרה משיבים ב־מקובץ: „הייל סקוארה!“

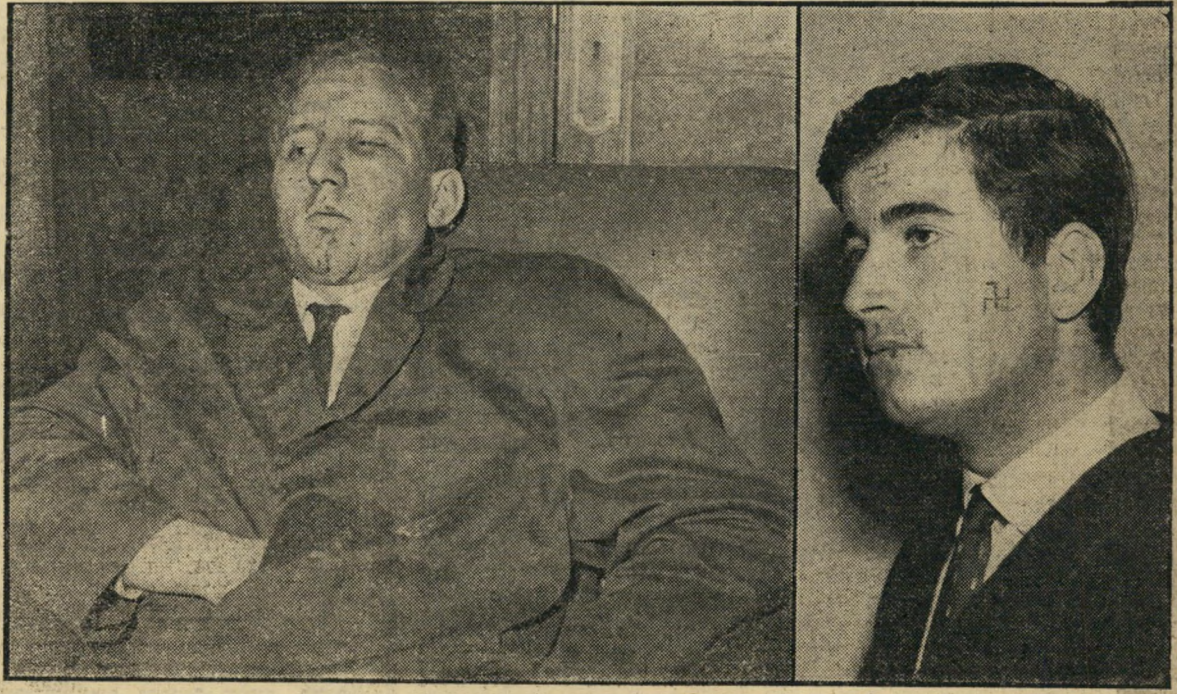
כל חבר סקוארה נושא עמו תעודת־חבר, ועליה השבועה: „אני נשבע, עם הלב ו־הזרוע המורמת כעדות לאלוהים, להגן בחיי על הערכים העולמיים של הנצרות והמור־לדת; להיות נאמן לעקרונות התנועה, לכבד את הפיקוד ולפעול למען יכבדו אותו חברים ואויבים גם יחד.“

★ ★ ★

קנאות מטורפת

רעש פביב ההתפרצויות האחרונות בארגנטינה ובאורוגווי נמוגו. 600 אלף יהודי דרום־אמריקה, שחיו במתיחות נור־אה, נרגעו במקצת. הם מקווים כי כל הי־עניין לא היה אלא גילוי חולף של קנאות מטורפת. אבל קשה להסכים עם דעה זו. כי סקוארה היא תנועה גדולה למדי, ש־בה מאוגדים כמה אלפי חברים. המאורעות האחרונים הביאו לשרותיה לאות חברים חדשים — ומספרם גדל מיום ליום. וכל זאת — כשהשלטונות מעלימים עין מ־אופיה הפושע.

לא לחינם הקימו מנהיגי סקוארה תנועה צנפה וממושמת. השקט של היום עשוי להתגלות כשקט שלפני הסערה.

היהודי ריקארדו דאלטנדרו (19), סטודנט, שאמו יהודיה ו־אביו נוצרי. שלושה צלב־קרס קועקעו בו.

הנאצי חורחה ספנס סולר, חבר סקוארה בן ה־21. הוא נתפס שעה שביקש להי־כנס לפקולטה לרפואה בבואנוס־אייירס, כשהוא נושא אקדח. אותה שעה נערכה שם אספת־סחאה נגד ההתפרצויות הנאציות בעיר. על פניו סימני המכות שקיבל.